

Mehdi Akhavan Sales

TÉL VAN

nem viszonozzák a köszönésed
fejüket a gallérjukba fúrják

senki sem emeli fel a fejét
hogy visszaköszönjön, hogy lássa barátját
a szem csak egy lépést tekint előre
mert sötét és csúszós az út
ha baráti jobbot nyújtasz akárkinek
elő sem húzza a kezét a zsebéből
mert metsző a hideg

a kebledből feltörő lehelet sötét felhő
falként magasodik szemed előtt
ha még saját leheleted is ilyen, mit várjon a szem
közel és távol más szemektől?

nagylelkű messiásom, te rongyos ingű keresztény mester
az idő olyan irgalmatlanul hideg
nálad meleg és boldogság van
te viszonzod köszönésemet és ajtót nyitasz nekem

én vagyok az, éjszakáid vendége, szomorú csavargó
én vagyok az, félrerúgott, hitvány kődarab
én vagyok az, a teremtés selejtje, kibicsaklott dallam

nem vagyok sem fehér, sem fekete, színtelen vagyok
jőjj, nyiss ajtót, lásd, milyen összetört vagyok
ó, drága vendéglátó, éjszakáid vendége didereg odakint
nem az eső kopog, nincs senki itt
amit hallasz, fogam vacogása

ma éjjel eljöttem, hogy megadjam a kölcsönt
hogy adóslevelemet letegyem serleged mellé
mit mondasz, hogy már késő, hogy megvirradt, eljött a reggel?

ámítás ez! az ég vörös színe nem a pirkadat,
barátom! hanem a téltől kapott pofon vöröslő, fagyos nyoma
s az elkeskenyedett égi lámpást, akár él, akár hal
nem a halál, de a sötétség vastag koporsója borítja
barátom! tölts hát könnyű bort,
egyformává lett éjszaka és nappal

nem viszonozzák a köszönésed
a levegő ónos, az ajtók zárva
fejüket a gallérjukba fúrják, kezük elrejtve,
a lélegzet felhő, az emberek fáradtak és levertek
kristály csontvázak a fák, kedvetlen a föld
alacsonyan csüng az ég boltja
a napot, holdat köd borítja
tél van

ZEMESTÂN AST

salâmat-râ nemikhâhand pâsokh goft
sarhâ dar geribân ast

kasi sar bar nayârad kard pâsokh goftan o didâr-e iârân-râ
negah joz pish-e pâ-râ did, natânad
ke rah târikh o laghzân ast
vagar dast-e mohabbat sui kasi yâzi
be ekrâh âvarad dast az baghal birun
ke sarmâ sakht suzân ast

nafas, kaz garmgâh-e sine miâyad borun, abri shavad târik
cho divâri isad dar pish-e chasmânat
nafas kinast, pas digar che dâri chasm
ze chasm-e dustân-e dur yâ nazdik?

masihâye javânmard-e man! i tarsâye pir-e pirhan cherkin
havâ bas nâjavanmardâne sar dast... ây
damat garm o sarat khosh bâd
salâmam-râ to pâsokh gui, dar bokshây

manam man, mihmân-e har shabat, luli vash-e maghmun
manam man, sang-e tipâkhordeye ranjur
manam, dushnam-e past-e âfarinesh, naghme-ye nâjur

na az rumam, na az zangam, hamân birang-e birangam

biâ bogshâ-ye dar, bogshâ-ye, deltangam
harifâ, mizbânâ, mihmân-e sâl o mâhat posht-e dar jun moj milarzad
tagargi nist, margi nist
sedâyi gar shanidi, sohbat-e sarmâ va dandân ast

man emshab âmadastam vâm bogzâram
hesâbat-râ kenâr-e jâm bogzâram
che miguyi ke migah shod, sahar shod, bâmdâd âmad?
faribat midahad, bar âsmân in sorkhi-ye bâd az sahangah nist
harifâ! gush-e sarmâ borde ast in, yâdegâr-e sili-ye sard-e zemestân ast
va ghandil-e sepehr-e tang midân, morde yâ zende
be tâbut-e setabr-e zolmat-e na tuye marg andud, penhân ast
harifâ! ro cherâgh-e bâde-râ befruz, shab bâ ruz yeksân ast

salâmat-râ nemikhâhand pâsokh goft
havâ delgir, darhâ baste, sarhâ dar garibân, dastha penhân
nafashâ abr, delhâ khaste va ghamgin
derakhtân eskelethâye bolur âjin
zamin delmorde, saghf âsmân kutâh
ghobâr âlude mehr o mâh
zemestân ast

ÜSTÖKÖSÖK ÉS ÉJSZAKÁK

Az elűzött sötétsegrűl ad hírt a hajnal
az éjszaka elment, és a hajnalhasadással ad hírt a hajnal
a pásztor csillagától megrettent, s elment az éjszaka nyája
az elmentrűl és az elűzűttrűl ad hírt a hajnal

A rozsdá megette az éjszaka pajzsát vidáman,
edzett kardokrűl ad hírt a hajnal
a szűrke reggel felgyűjtott ligetébűl
a léleknek hozott tűzzel ad hírt a hajnal

Az éjszaka jeleirűl, kacérságárűl, titkairűl és elműlásárűl
a látottakrűl és hallottakrűl ad hírt a hajnal
az éjszaka leplének lehullta elűtt lehullt üstűkűsűkrűl
akik azt a leplet letépték, ad hírt a hajnal

Ó, az a sápadt szín mi volt, és hogy is lehetne,
hogy sápadt arcokrűl adjon hírt a hajnal?
A reményhozó csillagkaraván dalának vezetűje ő,
az elűzött sötétsegrűl ad hírt a hajnal.

SHAHÂBHÂ VA SHABHÂ

Az zolmat-e ramide khabar midahad sahar
shab raft o bâ sepide khabar midahad sahar
az akhtar-e shabân rame-ye shab ramid o raft
z rafte o ramide khabar midahad sahar

Zangâr khord joshan-e shab-râ be nushkhand
az tiq-e âbdide khabar midahad sahar
bâz az hariq-e bishe-ye khâkestarin falaq
âdash be jân kharide khabar midahad sahar

Az qamz o nâz o anjâm o az ramz o râz-e shab
az dide o shenide khabar midahad sahar
bas shod shahid-e parde-ye shabhâ shahâbhâ
va ân pardehâ daride khabar midahad sahar

Mâhân paride rang ke bud o che shod kazu
rangash ze rokh paride khabar midehad sahar
châvushkhân-e qâfele-ye roshanân omid
az zolmat-e ramide khabar midahad sahar.

Sohrab Sepehri

ÚTMUTATÁS

Hol a barátom háza? kérdezte a lovas a szürkületben.
Az ég megállt.

A vándor az ajkáról fakadó fény-ágot a homok sötétjének adva
ujjával egy nyárfára mutatva szólt:

A fa előtt
van egy kerti út, zöldebb, mint Isten álma
ahol a szeretet kék, mint az igazság szárnya.
Menj végig az úton, amely a kamaszkortól indul
aztán fordulj a magányosság virága felé
s két lépéssel a virág előtt
állj meg a földi legendák örök kútjának tövében
ahol áttetsző félelem fog el.
A tér tiszta áradásában susogást hallasz.